

JUTRO

Neodvisen političen dnevnik.

: Posamezne številke po 4 vinarje. :

„JUTRO“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 1/6. uri zjutraj, a ob ponedeljkih ob 9. uri zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistično mesečno K 1.—, z dostavljanjem na dom K 1.20; s pošto celoletno K 18.—, polletno K 9.—, četrtletno K 4.50, mesečno K 1.50. Za inozemstvo celoletno K 28.—.

: Posamezne številke po 4 vinarje. :

Uredništvo in upravnništvo je na Miklošičevi cesti št. 8. Dopisi se pošiljajo uredništvu, naročnina upravnistično. Ne-frankirana pisma se ne sprejemajo, rokopi si se ne vračajo. Za oglase se plača: petletna vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglaševanju popust. Za odgovor se priloži znamko.

Ljubljana pred — lakoto!

Naši članki o draginji v Ljubljani so vzbudili med občinstvom splošno pozornost. Obilo dopisov in ustmenih izjav nas krepi v tem boju za najhujše zlo, ki ta hip pritiske večino Ljubljančanov. Seveda se „Grazer Tagblatt“ in „Slovenec“ norčujeta. A pri naših nemških in klerikalnih someščanih je vedno ista. Kaj pa briga debelega kanonika in rejenega korarja, če je meso za par krajcarjev dražje. On ne ve, kako težko se denar služi, ker živi od tega, kar prištedijo in prigrisnijo drugi. Taka je vsa stranka črnosuknjarjev! Jako se pa norčujejo iz uprav groznih razmer, ki vladajo v Ljubljani. Zaganja se v gosp. Ribnikarja, ki je na ljubljanskem trgu že obilo dobrega storil v prid ljubljanskemu konsumentu. Le za osebnosti jim gre tako klerikalcem kakor Nemcem!

Mi dobivamo svoje informacije od prizadetega ljudstva, ki je danes na obupnem stališču, da stoji pred lakoto. Še tako štedljiva gospodinja znosi že prve dni ves denar na trg, mož pa nerad verjame, da je izginil denar kakor kafra. Zdaj pa smo prišli že tako daleč, da se tudi možje zanimajo za draginjo in se grabijo za lase, kake strašne cene morajo plačevati za živila. In to ni samo v Ljubljani. V Šiški, na Viču in v Mostah imamo podobne razmere.

Naš predlog, naj se v Ljubljano upelje argentinsko meso, se zdi klerikalcem smešen. Norčevati pa se more iz tega življenskega vprašanja le brezvestna stranka!

Goveje meso v Ljubljani je dražje kakor v Pragi in na Dunaju. Po kakovosti je pa veliko slabše. Meso od pitane živali tu sploh ni dobiti, zadnji deli se prodajajo tako drago kot prednji. Prešič, ki je boljši, gre iz dežele, slabe hrvatske in ogrske prešiče pa mi dobivamo. Pa kaj govorimo: Ljubljana danes pravzaprav živi od hrvaških buš. In ubožni sloji morajo drago plačevati rebra, vrat in glavo teh buš, kojih „meso“ je malo redilno.

Na podlagi tega opazovanja, ki ga uvidi vsaka gospodinja, je „Jutro“ objavilo zahtevo, da naj se pripusti na naš trg argentinsko meso. Vsa mesta delajo in se gibljejo, drugod so štrajki, shodi, vlada in občine preizkušajo, kako bi bilo z uvozom iz Argentine, pri nas pa g. Lašan na magistratu spi in krog njega v polkrogu smrče gg. prisledniki komisarskega sveta. Mi odločno ponavljamo zahtevo ljubljanskega ljudstva, da naj gosp. Lašan zdaj, ko je prilika, storikaj, da pride na ljubljanski trg cenejšje meso. „Slovenec“ očitke na bivšega župana pa zavračamo z njegovim lastnim poročilom, da se je vlada šele sedaj končno udala, da je pritrdila uvozu argentinskega mesa. Kako je torej mogel Hribar prej v

tem oziru kaj storiti? Ne glejte vsega skozi strankarska očala, to je ljudsko vprašanje!

Gospodarski boj na Goriškem.

Kakor je znano, je goriško okrajno glavarstvo Italijanom na ljubo prepovedalo že dovoljeno slavnost in dirko kolesarskega društva „Gorica“, ki se je imela vršiti v nedeljo, dne 11. t. m. Za to prepoved ni bilo prav nikakega stvarnega razloga, saj so bili Slovenci celo pripravljeni sprejeti od glavarstva diktirane pogoje, da se ne bodo shajali v glavnih ulicah, in da ne bodo imeli skupnega obeda v narodnem hotelu „Pri zlatem jellenu.“ Italijani pa so hoteli popolnoma ponižati Slovence in so toliko časa pritiskali na glavarstvo, da se jim je udalo in slavnost kratkoma prepovedalo.

Naravno, da je to postopanje Italijanov in vlade razburilo goriške Slovence tako, da so sklenili organizirati bojkot proti laškim trgovcem in obrtnikom v mestu. Dežela je po dve tretjini, okolica pa popolnoma slovenska. Vspričo tega dejstva ne bo Slovence težko izvesti bojkota z uspehom, posebno ako se upošteva, da tvorijo Slovenci tudi v mestu samem dobro četrtino prebivalstva.

Vendar Italijani so tako fanatično nacionalni, da ne morejo pojmiti dalekosežnosti in posledic napovedanega gospodarskega boja. Kratkovidni so celo toliko, da so tudi oni od svoje strani sklenili bojkotirati Slovence v mestu in v okolici. Italijani pač računajo na znano slovensko potrpežljivost in narodno mlačnost; vendar takrat se utegnejo pošteno zaračunati, kajti vse kaže, da Slovenci hočejo z vso resnostjo izvesti gospodarski boj.

Odbor imenovanega kolesarskega društva je razposlal po deželi 10.000 letakov, v katerih se poziva prebivalstvo na bojkot proti Lahom. Pripravljajo se shodi v mestu in po deželi. Naše ljudstvo bo treba pošteno podučevati, bodriti in opominjati, ako hočemo računati na pozitivne uspehe. Posebno stari ljudje se kaj krčevito drže laških trgovcev in to še iz dobe, ko smo Slovenci v Gorici politično dremali.

Slovensko ljudstvo je navajeno že od pamtveka trpeti krivice od strani tujerodnikov in težko ga je pripraviti do daljšega in stalnega odpora. Naše ljudstvo kaj rado pozablja in odpušča krivice, ki se mu gode. Seveda je naša mladina v tem oziru že bolj trdna, dasi ni takšna, kakor bi bilo želeto. Treba bo na vsak način obilo dela in truda od strani inteligence, ako hočemo, da izgine robski duh iz naših vrst. Gospodarski boj in stremljenje po emancipaciji od tujega kapitala na Goriškem je vsekakor vesel pojav, kateremu želimo najboljših uspehov.

Iz slovenskih krajev.

Iz Idrije. Narodna zavednost. Nekako pred mesecem se je preselil z Dunaja v Idrijo slaščičarnar, ali kakor je zapisal idrijski poročevalec „Lajbaher“: sladki mož, ki bo nežnemu spolu in dijakom gotovo v veliko veselje. Mi pripomnimo nekaj več, ali držati se hočemo objektivnosti — saj smo že itak v nevarnosti, da pride mož z rdečim svinčnikom in poreče: „Vi pozivljate na bojkot!“ Ne mislimo na to, le naše narodne dame in druge odjemalce bi radi spomnili na neko stvar. Mož je Nemec in lomi slovenščino le za silo. Vraga, kako pomagati? Nič lažjega: Slovenec, ponižna duša, mu gre sam na roko s tem, da čeblja nemščino. Vprašamo, ali je to zavednost, s katero se tako radi ponašate na veselicah in kadar ni prilike, da bi nemškutarili?

K. k. elektrische Zentrale „Rumwerk“ — se blesti v velikih črkah na novi rudniški elektrarni. Radi bi vedeli, koliko Nemcev je v Idriji. Po naši statistiki namreč dosedaj še nismo našli niti enega, ki bi bil pristen. Se poznamo, gospodje iz grada! V največje veselje vam je provocirati z nemškimi napisi, ki jih nihče ne potrebuje, niti ne mara. Pred leti se je poskušalo z mazanjem nemških tabel. Tudi županstvo je baje apeliralo, da bi se odstranili nemški napisi, pred vsem oni „Waidmannsheil“ pred gozdarsko šolo. Ali mesto, da bi se rudnik uklonil upravičenim zahtevam in odstranil izzivajoče napise, je poslal po orožnike, zasledoval „zločince“ in v varstvo „nemškega značaja“ določil posebne straže. Enkrat pa bo dovolj in takrat bomo videli, kdo se bo smejal!

Nekdo, ki se zanima „za vse malenkosti“, bi rad izvedel, če je učitelj P., ki je član „Sokola“, še član „Kazine“.

Slovanski Jug.

Novo srbsko posojilo. Po zahtevu „Večernih Novosti“ zahtevajo vojaški krogi v Srbiji nov kredit 20.000 dinarjev za izpopolnjenje trdnjavske artiljerije, nabavo gorske artiljerije in za moderniziranje artiljerijsko-tehničnih zavodov v Kragujevcu in v Obiličevem. Nadalje smatrajo omenjeni krogi za neobhodno potrebno, da se zviša prvotno za 10 milijonov preizkusno prelinirani kredit za gradnjo železnic. Ker pa mora vlada misliti na kritje še drugega deficita, ki je nastal letos radi grozne povodnji in deloma silno slabe žetve, je že baje storila v Parizu primerne korake, da si najame konverzijsko posojilo 100 milijonov dinarjev.

Spominjajte se družbe sv. Cirila in Metoda!

Splošni pregled.

Delegacije se sestanejo.

Dne 22. t. m. se vrši na Dunaju skupen ministrski svet, ki se bode baval z vprašanji delegacije. Te se sestanejo sredi oktobra na Dunaju, natančneje se bo pa določila pri skupnem ministrskem posvetovanju. Za sedaj se misli na začetek zasedanja delegacij dne 12. oktobra. Te dni se je posvetoval ogrski ministrski predsednik Khuen-Hedervary na Dunaju o sklicanju delegacij in o predlogih obeh vlad. Prvi pride v poštev proračun za leto 1911, ker je letošnji proračun že dognan. Govorilo se bode tudi o vprašanju zunanje politike, kar je že omenil minister. Sploh zastopa Khuen-Hedervary v svojih razgovorih z Aehrenthalom stališče ogrske vlade namram zunajnim vprašanjem.

Solijalistovska četvorica pred delavstvom.

Frankobrodsko socialno-demokratska stranka je imela v nedeljo popoldan velik meeting, katerega so se udeležili Jaures iz Pariza, Vandervelde iz Bruslja, Keir Hardie iz Londona in Glöckel z Dunaja. Udeležnikov je bilo 15.000 do 20.000. Ker je bila oblast prepovedala, da bi se govorilo v tujih jezikih (seveda na Nemškem!), so se govorniki omejili na kratke referate. Keir Hardie je pa govoril kljub temu angleški, ne da bi ga bila ovirala pri tem policija. Vsi štirje govorniki so poudarjali internacionalnost in solidarnost proletarijata, pobijali vojskovanje in vzbujali nemško socialno demokracijo k energičnemu boju za bodoče državnozbornske volitve. Ves meeting je trajal samo tri četrt ure. Odpevši delavsko marselezo je odšla množica v najlepšem redu. Na mostovih reke Men je bilo pač dosti policije zbrane, a povoda uposeči ni imela.

Evharistovski kongres.

V nedeljo se je končal evharistovski kongres v Montrealu na Kanadskem zelo impozantno s procesijo iz Notre Dame cerkve do Fletchers-Fielda, katere so se udeležili kardinal Vanutelli, več nadškofov, 150 škofov, več tisoč duhovnikov in redovnikov in 25.000 lajkov, zastopnikov cerkvenih društev kanadskih in severoameriških. Sprevod z ministrom predsedni kom Laurierjem v sredini se je pomikal med zvonjenjem v bogato okrašeno mesto, katerem so plapolale mnogobrojne zastave v britskih, papeških in francoskih barvah. V Fletchers-Fieldu se je vršila božja služba, pri kateri je slavnostno govoril nadškof iz St. Louisa. Leta 1911 se vrši kongres v Seville, 1912 na Dunaju, 1913 v Lyonu in 1914 mogoče v Združenih državah.

Boji v Abesiniji.

Pred nekoliko dnevi se je javljalo v vseh možnih variacijah, da je Menelika za-

LISTEK.

MICHEL ZÉVACO:

Otroci papeža.

Roman iz rimske zgodovine.

[95]

„Gorje mi!“
„A ne govoriva več o tem, častiti mojster . . . Morda se vam tudi brez moje pomoči posreči, da ohranite svoj poslednji špalir . . .“

„Ah, o tem dvomim!“
„Res je, da bi samo vi edini vedeli, da sem prišel na vrt; jaz bi se skrival tako oprezo, da Sveti Oče nikdar ne bi izvedel tega malenkostnega pregreška . . .“

„Mladi mož, vi me pripravljate v izkušnjo . . .“
„Res je, da vas ne bi bil samo obvaroval obešenja s tem, da bi rešil sadje, ki je v nevarnosti, marveč bi vas bil tudi proslavil za vse čase s tem, da bi vam pokazal čudovito cepljenje, ki sem ga izumil . . .“

„Ah, gospod Peter, molčite, molčite!“
„Res je, da bi bili vi naposled v posesti neprecenljivih skrivnosti, toda če je nemogoče, pa ne govoriva več o tem!“

„Mladi mož! Mladi mož! Odločil sem se: spustim vas na vrt!“

„Čemu bi se izpostavljali kazni? Tega sicer ne verjamem, da bi vas dal Sveti Oče obesiti za takšno malenkost . . .“

„Saj ne bo nihče vedel!“

„To je res! Jaz bi se skril tako, da me ne bi videl nihče razen vas! . . . Toda vaša vest? Ali vam ne bo očitala tega kršenja dolžnosti! Ne, rajša pustiva to namero!“

„Moj Bog, kako ste naivni, mladi mož! Ne skrbite vi za mojo vest . . . Povem vam, da morate na vsak način na vrt!“

„Pa naj bo, če že hočete . . . A samo vam na ljubo . . .“

„Poslušajte: jaz stanujem v majhni hišici na vrtu . . . Moji pomočniki odhajajo ob osmih zvečer; oni spe skupno z drugo služinčadjo. In takrat zaprem vse dohode na vrt, in nihče ne more več stopiti razen njegove Svetosti, ki hodi včasih odpočivati med cveticami od skrbi svojega svetega pastirstva. Drevi ob desetih bodite pri vratcih, ki jih vidite tamle doli . . . ali vidite? Po dnevi boste morali seveda ostati skriti v mojem stanovanju . . .“

„Sprejemem zato, da vam ustrezem, cenjeni mojster!“

„V nagrado vam hočem podrobno razkazati vse vrtove ter vam priskrbeti priliko, da vidite Svetega Očeta, ne da bi vas on opazil . . .“

„Ah, vi izpolnjujete vse moje želje!“ je vzdihnil Ragastens. „To je več, nego sem se drznil nadejati.“

„Torej, drevi pri malih vratcih!“

S temi besedami je možakar goreče stisnil Ragastensovo roko ter se napotil navzdol proti papeški vili, dočim se je vitez obrnil nazaj, siloma se premagujoč, da ne bi s preveč živahnimi koraki izdal radosti, ki ga je navdajala.

„Že imamo Borgijca!“ je dejal, ko se je vrnil k Rafaelu in Machiavelliju. „Pogum in previdnost velja, prijatelja. Še nocojšnji večer nam je stopiti v boj . . .“

XXXI.

Rosa Vanzo in Aleksander Borgia.

Ne daleč od razvalin, ki so jim pravili in jim še danes pravijo tempelj Sibile, pribobni deroča reka Anio z gor in se meče v globoko sotesko. Stene te soteske štrle navpično proti nebu; podobne so visokim zidovom iz nagromadenih granitnih skal, po razpokah obraščenih z divjimi rastlinami.

Na dnu se sliši zamolklo rjojenje reke, ki se lomi med zelenkastimi pečinami in tvori izprva majhen tolmun, nato pa teče dalje, v svojih razposajenih ovinkih, iščočih si izhoda izmed granitnih gruč. Ta kraj je bila soteska Anija.

Nad globino, prav nad tolmunom, ki ga je tvoril Anio po svojem slapu, so se skale umikale in vrtljive ter tvorile naravno podzemeljsko jamo, o kateri so krožile med narodom neverjetne govorice. Večina ljudi jo je imela za eno izmed peklenjskih vrat. Najboljši dokaz, da je res tako, so jim bile čudne smrdeče megle, ki so tuintam uhajale iz te votline.

Z eno besedo, kraj je bil zelo sumljiv, in živa pametna duša se ne bi bila predrznila tja, kakor hitro je napočil mrak. Nadejamo pa se vendarle, da se bralci brez strahu potrudijo z nami, dasi odhajamo baš okrog polnoči v ta zlovešči blog.

V ozadju votline gori smolnata trska, ki s fantastno lučjo razsvetljuje njeno notranost. V kotu se kopiči suho listje, postelja stare ženske, ki se ob tej uri ukvarja s čudnim delom.

Ta stara ženska je Maga, ali bolje — da jo imenujemo s pravim imenom — Rosa Vanzo. Pravkar je bila porinila granitno skalo proti nekakemu rovu, ki je zeval v ozadju votline.

(Dalje.)

delo kap, sedaj pa poročajo, da je prišlo med vladnimi četami in pristaši cesarice Taitu do boja, v katerem so zmagali vladni vojniki. Cesarica Taitu se že dolgo bavi z načrtom, kako bi po Menelikovi smrti dobila vladno in moč v svoje roke in pri tem jo v novejši dobi še podpira njen brat Ras Voli, četudi je prisegel zvestobo prestolonasledniku Lidj-Jeasu, ki bi prišel na krmilo potem, ko bi bila odstavljen cesarica. Menelikov sorodnik Ras Mikael je nastopil z vladnimi četami vred, ki so znale šteti 70.000 mož, proti pristašem upornega Ras Volija in ga porazil, kakor se poroča naknadno.

Iz stenografičnega zapisnika državne zbornice.

„Svoje pravice moramo prositi mi, ki plačujemo mnogo večji krvavi davek, nego drugi; mi, vedno zvesti Avstrijanci moramo zastoj prositi in modelovati, in moramo zvedeti, da nas sme v prestolnem mestu vladi pred očmi psovati, kolikor kdo hoče! Jaz kličem Avstriji: spoznaj, kaj imaš biti! Ti imaš biti vsem sinom, rekse vsem narodom pravična mati; ti moraš sredi Evrope osnovati srečno raznih narodov družino, ker sicer te ne bode nihče branil, ko zopet pridejo sovražniki od zunaj; sicer se zate nobene prsi ne postavijo proti sovražniku, kateri te hoče razrušiti. Samo če bodeš pravična, če posilno stiskanje narodov odsluži iz srca, utegneš zvedeti, da je resničen ta pregovor: „Austria erit in orbe ultima, si erit justa gentibus“ rekse: „Avstrija bode na zemlji poslednja, ako bode pravična narodom“.

Govoril slovenski državni poslanec dr. Lovro Toman v seji poslanske zbornice na Dunaju, dne 3. junija 1867. 1.

Dnevne vesti.

Sestanek odbora zaupnikov narodno-napredne stranke je dr. Tavčar preložil od 18. t. m. na 25., ker je moža jezilo, da je bilo „Jutro“ bolje informirano kakor „Slov. Narod“, kojega šefredakterji so cela narodno-napredna stranka. Otročarija!

Afera Triller-Ribnikar vzbujala velikansko pozornost. Dasi o dr. Rybáru nihče ni dejal pri razpravi, da je govoril s kakim ministrom v Hribarjevi zadevi, temuč le o utisu, ki ga je imel poslanec glede naziranja ministrskega predsednika Bienerttha o tej zadevi, je vendar „Slov. Narod“ s silno radostjo sprejel dementi dr. Rybára, da ni govoril z ministri. Ta stvar nima nobenega pomena ne za javnost, še manj za sodnijo, ki dokaza po dr. Rybáru niti dopustila ni. „Narod“ pa se je oprijel te bilke, ker mu jedro afere smrdi. Afera pa veseli tudi „Slovenca“, ki si je izbral za tarčo g. dr. Ploja, kateri je v to zadevo prišel prav po nedolžnem. Že meseca junija se je Ploj pogajal z ministrstvom za potrditev župana Hribarja imenom „Jugoslovanskega kluba“. Če ga je začetkom julija povabil Haerdtl k sebi in mu rekel, da Hribarjevo zadevo reši v 48 urah in sicer neugodno, in če je potem na Plojevo željo izjavil, da še počaka, dokler Ploj ne poizve za mnenje merodajnih krogov v Ljubljani, je to pač vse kaj drugega, kakor vladna agentura, kakor bi rad podtaknil „Slovenec“. Kaj je namestnik Haerdtl s temi poizvedbami, tega pač ne bomo izvedeli iz njegovih ust, a mislimo si lahko. Ker je Hribarjeva zadeva vseslovenska zadeva, je Ploj zanjo nastopil, dasi ni pristaš narodno-napredne stranke. Še celo zaslug njegova je, če je bil tako

takten, da je pisal Trillerju, naj skliče več gospodov narodno-napredne stranke na posvetovanje. On ni mogel nič zato, če se to ni zgodilo. Še podležja je opazka „Slovenca“ o „potegovanju za dr. Tavčarja“. On je imel od Tavčarja in Trillerja zagotovilo, da bosta pravočasno obvestila Hribarja, tembolj ko sta dejala, da mora Hribar vsemu načrtu pritrditi... Kaj je mogel on zato, če se to pravočasno ni zgodilo. Če sta Tavčar in Triller si upala brez Hribarja predlagati, da se Schwarz vpraša radi Tavčarjevega županstva, kako naj on drugače okrene, ki je menil, da ima pred sabo legitimne reprezentante javnega mnenja med naprednjaki? Če je 14. avgusta Ploj dobil utis, da je v Ljubljani razpoloženje za Hribarja t. j. drugačno kot je on mogel izjaviti Haerdtlu na podlagi razgovora s Tavčarjem in Trillerjem, je bila dolžnost njegova to takoj sporočiti Haerdtlu. To je tudi storil z ekspresnim pismom, a tragično pri vsem tem je le, da je bilo — prepozno. Ploj je ravnal kot parlamentar v neljubi vlogi pravilno, kakor se mu je naročalo. Le tak strupen zavijač, kakršen je „Slovenec“, more v njegovem postopanju videti, da je postopal kot vladen agent. Je pač nevaren sovražnik klerikalcev ta dr. Ploj, zato pa je treba vse uporabiti, da se ga poniža. To se nam je zdelo potrebno povedati v obrambo časti moža, ki je v ljubljansko afero zašel po nedolžnem.

Laž, laž in vse je laž, tako zopet upije „Narod“, ker je g. Ribnikar razkril pred sodiščem zakulisne stvari, ki niso sicer vseč dr. Trillerju in Tavčarju, ki pa vendar zelo zanimajo tudi ostale naprednjake, ki slučajno ne igrajo politike pod enim klobukom. Ljudje pravijo, da ne sedi g. Ribnikar na zatoženi klopi, marveč dva napredna veljaka. Za ljudstvo zadostuje že to, kar je g. Ribnikar povedal in dr. Triller potrdil in vsi pravijo, da za javnost ni treba nobenega dokaza resnice več, ker se že iz prve razprave lahko vidi, koliko je bilo pri Trillerju ura. V „Slov. Narodu“ se sedaj šefredakter dr. Triller pere s tem, da zmira Ribnikarja z lažmi. On sam pa je pred obravnavo vsako pogajanje tajil, pri obravnavi priznal, pri obravnavi pa zopet govoril laž, ki jo je sam v sobotnem večernem „Narodu“ popravil. Ošabnež ošabni pač opravičeno vidi strahove. Mladini vstajajo in Vas je strah, gospod doktor Karel Triller!!

Z magistrata. Vladni komisar Laschan se je končno vendarle odločil, da pokliče k sebi za svetovalce gospode: Vaso Petričiča, dr. Valentina Krisperja, mizarja Rojina, starega Doberleta, dr. Papeža in Feliksa Urbanca. Svetovalci, o katerih smo mi pisali, naj nam opuste, da smo jih izdali javnosti, ker so pri stvari čisto nedolžni.

Avstrijski vohuni v Srbiji. „Slovenec“ se jezi, ker so srbske oblasti zelo previdne napram raznim sumnjivim tujcemcem in zaprejo radi vohunstva večkrat ljudi, za katere se potem navadno izkaže, da so nedolžni. Morda so razni policijski uradniki v Srbiji večkrat res malo pregoreči v tem oziru, ali „Slovenec“, ki radi tega tako ostro obsodja srbske oblasti, bi dobro storil, ko bi enako ostro obsodil nečuvno postopanje avstro-ogrskih oblasti s srbskimi podaniki, ki takorekoč sploh ne smejo stopiti na tla avstro-ogrskemu monarhije, kjer jih takoj primejo kot vohune.

Donavsko-jadranska železnica je zadeva, o kateri se je že mnogo pisalo in vsakdo ve, da je načrt Donava-Niš-San Giovanni di Medua na Jadranskem morju srbsko-ruski, kateremu stavvedno nasprotovale Avstro-Ogrska in Nemčija. Samo „Slovenec“ tega ne ve in pravi, da je to nemško-avstrijski načrt in da nameravata izročiti

Rusija in Francija drug načrt, naperjen proti temu „nemško-avstrijskemu“ načrtu, po katerem bi tekla donavsko-jadranska železnica od Bara čez Cetinje in Sofijo na Črno morje. So pač vsevedoči, ti „Slovenčevi“ uredniki!

Sankcioniran deželni zakon. Kakor se poroča z Dunaja, je cesar sam sankcioniral kranjski deželni zakon o spolniti § 3. zakona z dne 16. junija 1894., s katerim se kranjskemu deželnemu odboru dovolj, da sme na savskem mostu pri Radečah napraviti mostno mitnico.

Naše dopisnike opozarjamo ponovno, da reflektiramo samo na resnična poročila, ker ne maramo nikomur delati krivice. Povodom zadnjega dopisa iz Novega sveta pri Hotederšici smo naprošeni konstatirati, da je dotični naš naročnik, ki se pritožuje na neredno dostavljanje lista, oddaljen od poštnega urada več kot 1 kilometer in potemtakem pošta ni dolžna dostavljati mu list na dom, a krivično je tudi očitjanje, da opravljajo poštno službo nepoklicane osebe, ker gđc. poštarica je bila odsotna — kakor se nam zatrjuje — enkrat samo dva dni in za tako kratek čas je ona opravljena izročiti poslovanje zaupni in zmožni osebi. Kritika je potrebna, ali samo, ako je ona popolnoma opravičena.

25 letnico svojega službovanja kot uradnik banke „Slavije“ obhaja jutri g. Franjo Nedeljk. Mož se skoz celih dolgih 25 let ni le pokazal kot marljiv in vester uradnik samo v svoji službi, marveč je deloval ves ta čas tudi pridno na narodnem polju, pokazal je istotako svoje zmožnosti kot pisatelj; osobito mladina se mu ima zahvaliti za marsikatero lepo delo. Čestitamo! Bilo več takih mož!

Ali je to v korist trgovcev. Iz ljubljanske okolice nam poročajo: C. kr. žandarmeriji je gotovo dobro znano, da je krošnjarenje po vaseh prepovedano, vendar se pa za vso stvar zelo malo ali pa sploh nič ne briga. Po vaseh hodijo krošnjari od hiše do hiše in ponujajo vino, jesi, žganje itd., kar gotovo ni v korist trgovcev in obrtnikov. Baronu Schwarzu priporočamo, da naj se raje malo bolj pobriga za red na deželi, kakor da pošilja orožnike v Ljubljano, kjer nimajo sploh ničesar opraviti.

Glas iz občinstva. Sedel sem predvečer zvečer v Trubarjevem parku s svojo sestrično. Naenkrat vidim, da se po grmovju neznani klateži potikajo in se direktno proti nama bližajo. Ko sem jih posvetil z električno svetilko, so polagoma zopet izginili. Čez nekaj časa zopet opazim, da se eden celo po tleh plazí do mene. Ko si ga zopet posvetim, vidim, da ni posebnost dobro oblečen. Glede na to, s kakimi nameni se ti malopridneži po vseh štirih po grmovji potikajo in na ta način ljudi v strah spravljajo, sem šel proč, da stvar naznanim bližnjemu policaju. Toda ne pri gledališču, ne pri mitnici na Marije Terezije cesti in ne pri kavarni „Evropa“ pa do južnega kolodvora ni bilo nobenega stražnika videti. Zelo umestno bi bilo, da bi se dotični stražnik, kateri ima svoj rajon na tem kraju, tudi malo po Trubarjevem parku ogledal take malopridneže, ki na omenjen način občinstvo nadlegujejo. Ker se ne vidi na dolgo in na široko nobenega stražnika, bi se kaj lahko tam storil kak zločin.

Rešilna nagrada. C. kr. deželna vlada je podelila stražniku Karolu Mramorju v Ljubljani, ker je z lastno nevarnostjo rešil desetletno deklico Floro Kajžet, da ni utonila v Ljubljani, postavno rešilno nagrado v znesku 52 K 50 v.

Aretiran je bil Pavel Trpinc, delavec v kemični tovarni v Mostah, ker je pretil svojemu predelavcu Ivanu Vrtačniku, da

ga zakolje, ter istega res pričakoval v zasedi, kjer so ga presenetili orožniki.

Nova slovenska trgovina. Gospod Oroslav Jezeršek je prevzel trgovino Karla Recknagla na Mestnem trgu v Ljubljani. Priporočamo jo slovenskemu zavednemu občinstvu.

Izgubil je dijak Fran Paternost na poti iz Bohoričevih ulic do I. državne gimnazije črno denarnico s srednjo vsoto denarja. Pošten najditelj se prosi, da odda isto v našem uredništvu.

200 kron je izgubil nekdo na poti iz Šiške mimo državnega kolodvora in skladišča južnega kolodvora na Bleiweisovo cesto. Najditelj naj izroči vsoto na magistratu proti primerni nagradi.

Parasit na narodnem telesu.

Odnokod z dežele.

(Dalje.)

Prva žrtev v zdravilišču.

Moderni čas zahteva, da dandanes vse napreduje. Tako se morajo kosati tudi hotelirji in gostilničarji, da nudijo svojim gostom kar najmodernejšo in najkomfortnejšo življenje. To stane seveda ogromne svote denarja. Marsikdo se pri tem hočeš nočeš zadolži, kajti slaba, deževna sezona, slab, majhen ali pa noben zaslužek. Potem pa celo leto lovi po hotelih in gostilnah muhe ali kar hočeš. Če napraviš koncem seziye bilanco, imaš zaznamovati velik primanjkljaj, katerega je pozneje težko, težko pokriti, čeprav pride dobra sezija. Tarejo te skrbi in premišljuješ, kako se rešiš. Zupaš svojo bol temu ali onemu. Gorje ti pa, ako padeš v kremplje takemu ljudskemu osrečevalcu, navadnemu oderuhu, ki pred par leti ni imel prav nobenega premoženja, danes pa se košati okrog in ponuja denar za visoke, prepovedane obresti. Da se premoženje na pošten način ne more nakopiti tudi pri najboljši trgovini v primeroma kratkem času, to je brezdvomno pribita stvar. Resnica pa je, da je odiranje ljudstva na način, ki ga hočemo danes zabeležiti, prepovedano pod strogo kaznijo.

Neka posestnica je bila v eksekuciji. Obrnila se je na denarni zavod, ki eksistira v kraju našega parasita. Tam je bila odklonjena. Povabil jo je na to naš parasit privatno, češ, da znabiti on sanira njene dolgove. Dotična posestnica je prišla. Po daljšem razgovorjanju jo je nakazal na onega mladega uradnika, o katerem smo govorili v predzadnjem (šestem) poglavju. Razume se, da sta bila ta dva natančno dogovorjena. Naš parasit je temu uradniku narekaval pogoje, pod katerimi se spusti v zadevo. Da je zanj lepše izgledalo, je vzel poleg sebe kot aranžirja v pogodbo tudi tega uradnika, kateremu je obljubil polovico dobička. Dogovorjeno je bilo, da bo eden ali drugi na javni dražbi zlicital posestvo, potem ga pa proti dobičku, ki je imel znati 25 % tang. od celotne kosmate kupnine, odstopita nazaj posestnici ali njenemu možu.

Kakor dogovorjeno, storjeno. Naš parasit je v resnici združil posestvo, ni pa hotel več slišati o pogodbi, glasom katere bi moral posestvo prodati posestnici nazaj. Našel je hitro večje število izgovorov, katere je sugeriral svojemu kompanjonu in konečno prisilil le tega, da je v svojem imenu in kot pooblaščenec parasitov izkušal napraviti posestnici anulirati pogodbo. Seveda se mu to ni posrečilo, ker je bil na tožbo posestnice primoran, izročiti jej posestvo nazaj, proti gotovemu dobičku 800 kron. Sedaj je pa naš gentleman začel tajiti, da bi bil obvezan deliti dobiček s svojim zaveznikom. (Kakor smo poučeni,

Mali listek.

V. F. JELENC:

Pred gledališko sezono 1910/11.

(Dalje.)

Ta misel je vprašanje o domačem gledališkem naraščanju in osebju za dramo, opero in opereto. Kaj pomaga tarnanje, vzdihovanje, a še največkrat zabavljanje, mi nimamo slovenskega osebja, ako se ne stori ničesar, da bi se odpomoglo takim vednim nedostatom.

To je vprašanje o našem gledališkem naraščanju; vsako leto o gotovem času se ponavljajo dolgotrajne polemike, a stori se v bistvu ničesar, da bi se moglo trditi, približali smo se za korak bližje svojemu cilju. Dokler se ne spremenijo družabne razmere v našem abderitstvu, res ne moremo računati na dober inteligenčen gledališki material, ker bo težko dobiti človeka, ki bi se resno posvetil odru, ko vidi vsepovsod le preziranje in omalovaževanje. Seveda ne mislim pri tem na razne diletantske ali pa športne kaprice, pred očmi mi je le resno, stanovsko delo. In danes moramo računati z dejstvom, da nimamo gledališkega naraščaja v pravem pomenu besede, pa kje naj ga tudi vzamemo? Gledališkemu naraščanju je treba strokovne izobrazbe, ne sicer teoretične, ampak praktične. Gledališko ravnateljstvo prireja sicer

vsake počitnice dramatično šolo, ki traja bora dva meseca, in kaj se more storiti tu in kakih uspehov doseči, vidi lahko vsakdo. Še huje je s pevskim materialom. In ne hote se človek vpraša: ali res ni poti, da bi se odpomoglo ti mizeriji. Je način, treba je pa le samo malo razumevanja naklonjenosti pa bi šlo.

V Ljubljani imamo popolen glasbeni zavod našo „Glasbeno Matico“, ki bi morala razmišljati, da bi se našel način, da bo mogla zalagati naše gledališče z dobrim, domačim pevskim in iglarskim materialom. „Glasbena Matica“ bi se morala slejkoprej spremeniti po načinu dunajskega konservatorija v operno in dramsko šolo, ki bi mogla vedno zadoščati gledališkim zahtevam slovenskega odr. Kar se tiče učiteljskega osebja za operno šolo, je popolnoma preskrbljeno z učnim osebjem v „Glasbeni Matici“, a kar se tiče dramske šole, bi tudi ne bilo takih težav kot bi si kdo mislil na prvi pogled. Za dramske učitelje bi se lahko dobilo moči, ker v gledališki šoli pride v prvi vrsti v poštev praktični pouk, a teorija le v toliko, kolikor se tiče splošne izobrazbe. Seveda bi se moralo pri sprejemu v šolo paziti, da se sprejemajo le učenci, ki so nadarjeni, ki imajo resno voljo, da se posvetijo gledališču. Ta šola bi ne smela biti nekak šport, ne smela bi pa tudi s preveliko produkcijo gledališkega materiala prese-gati zahtev našega odr.

Posebno pereče je vprašanje glede operne šole, kajti skoro stojimo pred dejstvom, da od zunaj ne bomo dobivali več dobrega pevskega materiala. Gledališča se vedno množe, in kar je dobrega pevskega materiala, najde dober, boljši angažma doma nego pri nas, kajti polletni kontrakt ne vabi nikogar. Ljubljancani pa smo jako kritični in gorje, ko ne bo več mogoče „importirati“ dobrih gostov. Zato je pa treba takoj skrbeti, da si zagotovimo polagoma domač pevske ensambl. Pregnati je treba le filistrske predsodke in neumestno zmajevanje z glavo, vsakoletne javne produkcije „Glasbene Matic“ nas prepričajo, da ista razpolaga s takim pevskim materialom, da bi tekom časa, ako se uresniči operna šola, ravnateljstvo ne bilo nikdar v zadregi, kje dobiti dobro opero ali pa opereto.

To je edini način, da se odpomore vsem nedostatom, naj bi oni, ki vedno zabavljajo in vzdihujejo, z resnim delom pomagili, da se uresniči projekt, ki bi bil velike važnosti za razvoj in napredek našega gledališča.

Toliko sem se namenil napisati o prihodnji gledališki sezoni, treba je zaklicati vsem, ki se zavedajo pomena, ki ga tvori za narod, ki hoče biti kulturne, gledališče; manj osebnosti, manj zabavljanja, a več ljubezni. Mi Slovenci ne ljubimo gledališča, smo se ga samo navadili.

Pred sezono se je pa oglašil še nekdo, ki je vzel posebno letošnji gledališki repertoar pod oster kritičen nož, tako da skoraj ničesar drugega ni ostalo v literaturi, kot kritik sam pa k večjem še sveta Genovefa. Kako pobožni in strog literarni mož zavija oči in kliče nič klasičnega ni na repertoarju, a lani je sam nazval Medvedovega Kacijanarja prvo slovensko klasično tragedijo. Seveda, Medved je umrl in umrla je tudi klasika njegovega Kacijanarja, si misli pobožni mož. Pa oglejmo si malo te klasike; Shakespeare se je igral kar je prevedenega že ves razen Leara, ki ga je na našem odru nemogoče uprizoriti.

Schillerjevemu proforsorskemu patosu so se lani pri uprizoritvi „Razbojnikov“ in „Kovarstva in ljubezni“ muzali celo naivneži; tudi švicarski „Tell“ nas ne more več ogreti, ker nam je že — prestar. Dobrodošel bi bil pač „Don Carlos“, toda prevoda še nimamo. „Devica orleanska“ se je igrala že pred leti, a vled nedostatka igralcev in kulis res — zelo tragično.

Kaj naj se igra Goethejevega? „Tasso“? Kje ga igrajo? „Faust“ in „Egmont“ sta se že igrala. Kdo ju še želi? Tudi Schillerjev „Fiesco“ se je že igral, a — kako! Bolje nič kot taka „klasika“, ki ni tragična, nego smešna. „Fiesco“ je bil — fiasco. (Dalje.)

bo ta dogovor ugotovilo sodišče danes dne 14. septembra 1910. Op. uredništva.)

Ali ni to pravi pravcati oderuh, človek, ki pred 10 leti ni imel prav nobenega premoženja, tudi ni imel take službe, ki bi mu kaj prida vrgla. Maršikdo ga pozna, kak revež je bil v onem času, ko je pisaril pri nekem umrlem notarju, njegova žena pa je bila preprosta „brieffrogarica“. To smo morali povedati že sedaj, da bodo vedeli potrpežljivi čitatelji, da cenijo našega parasita premoženje danes na več 100.000 K, dasi ni bilo nikdar slišati, da bi kdaj kaj zadel v loteriji ali pa potegnil kako srečko. Čuli smo že, da živi zelo razkošno, da celo aristokratsko. V zadnjem času si je kupil dva čila vranca, katera njegova „milostljiva“ pred odhodom večkrat krmi s kruhom v roki, da vzbuja pozornost mimoidočih ljudi. Kadar gre z gosp. soprogom na lov, si natakne na glavo športno čepico, v voz pusti prinesiti priročno lovsko puškico, nekaj čuter vina iz lastne kleti, par plečet, potem pa požene gospod sprog iskra vranca, ki seveda nevede, da vozita tako „imenitno gospodo“, tolčela s kopiti po tleh, da odmeva po ... trgu. Saj se pa tudi izredno dobro godi njima kakor tudi njenemu gospodarju, ki z največjo lahkoto zasluži novac ...

Prihodnjič se hočemo pomuditi še vedno v zdravilišču pri drugi žrtvi, kateri slučaj pa ne more biti brez posledic.

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

Volilno gibanje na Hrvaškem.
Zagreb, 13. septembra. Volilno gibanje na Hrvaškem je v polnem tiru, vendar se bo isto takoj, ko se volitve razglase, še bolj poostri. Objavljenih je že nebroj samostojnih kandidatov. Bivši ban in bivši član srbsko-hrvatske koalicije grof Pejačević kandidira v Našicah in sicer na vladnem programu. Njegov protikandidat je Wilder, urednik hrvatskega dnevnika „Pokreta“, ki kandidira na programu koalicije. Vendar se splošno pričakuje, da zmaga v Našicah grof Pejačević.

Kolera na Dunaju.
Dunaj, 13. septembra. Danes se je pripetil na Dunaju nov slučaj kolere. Obol el je neki mizarjski pomočnik z imenom Travnček, ki je zelo pogostoma pohajal na Ogrsko in bil nazadnje v službi pri donavski parobrodni družbi. Travnček stanuje v 5. okraju.

Kolera v Liesingu.
Liesing, 13. septembra. V Liesingu je obol el na nekih zelo sumljivih znakih delavec Slavkoper, ki je prišel iz Budapešte. Vendar pa še ni natančno znano, če je v resnici obol el na kolero.

Kolera v Budapešti.
Budapešta, 13. septembra. Danes so pripeljali v bolnišnico dve osebi, na katerih so opazili znake kolere. Eden je železniški kontrolor v Budapešti, drugi pa neki brezposelni delavec iz Požuna.

Bielohlavek član delegacije.
Dunaj, 13. septembra. Ker je bil nemški krščansko-socialni poslanec Axmann prisiljen izstopiti iz stranke in je s tem izgubil tudi delegacijski mandat, bo najbrže kot njegov namestnik fungiral poslanec Bielohlavek, akoravno stranka ni z njim prav nič zadovoljna.

Proces radi špijonaže na Nemškem.
Berlin, 13. septembra. Dne 22. oktobra se prične v Berlinu obravnavati proti bivšemu avstrijskemu nadporočniku Bartmannu. Obravnavati bo trajala najmanj štiri dni. Bartmann je bil že enkrat preje radi neke slične afere obsojen na tri leta zapora.

Poneverjenje pri grško-pravoslavnem konsistoriju v Zadru.

Zader, 13. septembra. Ker so se razširile vesti, da so se pri grško-pravoslavnem konsistoriju v Zadru izvršila velika poneverjenja, je radi tega posebna komisija uvedla preiskavo, ki pa še ni končana. Primankljaj znaša 75.000 kron, katerega bo moral pokriti kotorski škof Jovič.

Lastnik, glavni in odgovorni urednik:
Milan Plut.
Tiska „Učiteljska tiskarna“ v Ljubljani.

Odprto pismo*)
gospodu Edvardu Kristanu, imetniku koncesionirane potovalne pisarne v Ljubljani.

Pred kakimi štirimi leti se nas je dvajset najst izseljencev napotilo v Ameriko po služku. Radi dobave voznih listkov smo se zglasili v Vaši pisarni ter se pogodili za vožnjo do cilja čez New York in takoj dalje po železnici v Kansas-City Mo.

Sicer nas je res nekdo opozoril, da ne bo šlo vse v redu. Mi pa opozoritelju

*) Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno le toliko, v kolikor določa zakon.

žalibog nismo verjeli in naš opozoritelj je za svojo dobrohotnost bil primoran vsled Vaše ovadbe skleniti pred kazenskim sodiščem z Vami poravnavo, ki je imela zanj jako težke gmojne posledice.

Jas sem se takrat z Vami pogodil, naj se moje potovanje tako uredi, da se od New Yorka takoj z železnico odpeljem na svoj cilj. Plačal sem Vam tudi prevoznino, ki ste jo v tem zmislu preračunili. V New Yorku pa sem moral najprvo čakati štiriindvajset ur, potem sem se moral vkrati na tovarni parnik, na katerem sem se vozil poldrug dan v Norfolk in šele ondu sem mogel prestopiti na železnico.

Prav tako se je godilo tudi drugim mojim sopotnikom.

Taka vožnja je bila proti pogodbi! Po takih ovinkih, gospod Kristan, ste si Vi takrat prihranili pri vsakem izmed nas po 5 dolarjev, to je 25 K, kar nas je šlo v Kansas City Mo. — Saj ste dobro vedeli, da je železnica „Old Dominion“ za pet dolarjev cenejša kakor tista, za katero smo se bili mi z Vami natančno pogodili.

Ker čujem, da še vedno na isti način postopate, Vas samo vprašam, ali je tako postopanje pravilno, oz. ali ni imel prav naš tedanji opozoritelj, ko je nazval Vaše postopanje z nazivom, ki ga je veljal okoli 600 K?

V Ljubljani, 10. septembra 1910.
Anton Šafar,
posestnik na Kuželju pri Banjaloki.

Mali oglasi.

Beseda 5 vin. — Za one, ki iščejo službe 4 vin. — Najmanjši znesek 50 vin. — Pismenim vprašanjem je priložiti znamko 20 vin. — Pri malih oglaših ni nič popusta in se plačujejo v naprej; zunanji inserti v znamkah. Zaključek malih oglasov ob 6. uri zvečer.

Kletarja s kavcijo išče zaloga pivovarne Göss v Spod. Šiški. Nastop takoj. 222/10—10

Dva kovaška pomočnika izurjena v sekirarski obrti sprejme takoj Franc Pintar, kovač, Moste, pošta Žirovnica. 245/3—3

Absolventinja višje dekliske šole želi primerne službe v kaki pisarni. Cenjene ponudbe pod „R. M. št. 85“, pošto ležeče. 247/3—3

Glasovir najnovejše vrste, malo rabljen, se ceno prodaja. Več pove insertni biro „Jutra“. 242/3—5

Absolventinja trgovskega tečaja, večša slovenske in nemške stenografije ter strojepisja, z dveletno trgovsko izobrazbo, išče primerne službe. Dopisi pod šifro „Absolventinja“ na insertni biro „Jutra“. 3—2

Pouk italijanskega, francoskega, nemškega jezika po najnižjih cenah. Šibenik, Selenburgova ul. 6, I. nadstropje. 244/4—2

Pridna deklita išče šiviljo, ki bi jo sprejela v učenje. Naslov pove insertni biro „Jutra“. 254/1—1

Stanovanje z dobro domačo hrano se išče za 1. oktober v bližini Mestnega trga. — Ponudbe pod „poštni predal šte. 71.“ 252/2—1

Spretna šivilja želi izvrševati nove in popravljati stare obleke v boljših hišah. Ponudbe pod šifro „Domača šivilja“ na insertni biro „Jutra“. 253/3—1

Kompanjona

iščem do 10.000 kron, ali zalagatelja proti gotovini do 10%. Podjetje napreduje kar najbolje. — Več pove upravnistvo „Jutra“.

Dva osla

z uprego in vozom prodaja
Karol Jelovšek na Vrhniki.

Franjo Parkelj
lastnik reklamnega in plakaterskega podjetja.

Snaženje stanovanj in okenj.
Izvršuje vse v to stroko spadajoče dela in po točno zmernih cenah.

Novi kratkokrilni klavirji, „Mignon“ pianini, kakor tudi že preigrani klavirji

se prodajo zaradi opustitve obrti po najnižjih cenah.

Ravno tam se odda za novembrov termin

stanovanje

s 3 sobami in pritliklinami v I. nadstropju.

Za tvrdko F. DRAGATIN namestnica

Gudula Marn
Florijanska ulica št. 42.

Franc Paušner
krojač
v Ljubljani, pri „Novem svetu“
javlja slav. občinstvu, da sprejema stare moške obleke v popravo ter izvršuje iz starih oblek nove za otroke po najnižjih cenah.

Sprejme se do 27. t. m. izkušen
plačilni
natakar
s kavcijo, večš slovenskega in nem. jezika.

Kite iz las
poldolga preveza 7 K, dolga preveza 5 K, kratka preveza 9 K, kratka preveza — večja 12 K, nežnosvetle (blond) in sive 20 % dražje priporoča

S. STRMOLI, brivec in lasničar
Ljubljana, Pod Trančo št. 1. (zraven čevljarskega mostu.)

izdeluje vsa lasničarska dela solidno in okusno. Cena za delo kite 3 K. Kupuje zmedene in rezane ženske lase po najvišjih cenah.

Sode iz belega hrastovega lesa, trpežni, močni
Sode od finega špirta vinski sodi
kрасni izdelek, iz belega hrastovega lesa, močne, trpežne, popolnoma nove iz tovarne špirta za fini špirit in za vino pripravljene, za vsako vino izborni, takoj rabljivi za kar se jamči, odda v velikosti po 300, 400, 500, 600, 700 do 1000 litrov držeče, na zahtevo tudi 100 do 200 litrov ali manjše po prav solidni nizki ceni

IV. A. Hartmanna naslednik
Avg. Tomažič,
Ljubljana, Mar. Terezije c.

Cene nizke in solidne
točna postrežba

Zboljšana Kneipova metoda in ventilirane spalne čepice

so kot najbolj preizkušeno sredstvo proti nervoznemu glavobolu vseh vrst, proti potenju, vroči glavi in posledicam, izpadanju in osi velosti las. Čepica pomiri živce in prozori dobro spanje in spočito glavo.

1 čepica z dvojno ventilacijo . . . K 6.—
1 „ „ trojno „ . . . „ 8.—

Balzam pospešujoči rast las in brade z uporabnim navodilom

1 stekleničica . . . K 2.—
1 „ „ . . . „ 4.—
1 „ „ . . . „ 6.—

Naročila iz province po pošti le proti povzetju.

Zavoj in spremnica 30 vin. Pri naročilu čepice naj se navede obseg glave.

P. FRÖTSCHER, Dunaj III.,
Barichgasse 17.

Vinski sodi
novi iz slavonskega hrastovega lesa, izparjeni in ovinjeni
od 56 do 65 litrov
„ 100 „ 120 „
„ 150 „ 180 „
„ 200 „ 250 „
„ 250 „ 800 „
se dobivajo po prav nizki ceni pri
M. Rosner & Komp.
v Ljubljani, poleg pivovarne „Union“.
Edino zastopstvo in zaloga „Prve hrv. tovarnice sodov“ v Novski.

? I ?
I K O
? O ?
Najboljša ura
sedanjosti:
zlata, srebrna, tula,
nikelnasta in jeklena se dobi samo pri
H. SUTTNER
Ljubljana, Mestni trg.
!! Lastna tovarna ur v Švici !!
Tovarniška varstvena znamka:
? I ?
I K O
? O ?
„IKO“
? I ?
I K O
? O ?

Dva pomočnika in učenca

sprejme proti dobri plači s hrano **Anton Brajer**, čevljarski mojster, **Predovičovo selo** št. 13, pošta Moste pri Ljubljani.

Vajenec

iz poštene hiše se sprejme takoj v galanterijsko in modno trgovino

LUD. DOLENC
Prešernova ulica št. 10—14.

Kinematograf „Ideal“

Franc Jožefova c. 1. Hotel pri Maliču. Nasproti glav. pošte.

Sporod od srede 14. septembra do petka 16. septembra.

Izlet na oceanske vulkane in kraterje, (izv. posnetek.)

Oba mladostna prijatelja, (drama).

Kipar, ki ima lahko delo, (fantazija).

Terracina pri Rimu, (nar. posnetek).

Maks razmišljen, (komično).

Dodatek k zadnjima dvema predstavama ob 7. in pol 9. uri zvečer:

Maks se uči drsanja na ski, (komično).

Prazna zibelka, (drama).

Luka se uči smrtnega greha, (jako komično).

Ob torkih in petkih koncertuje Slovenska Filharmonija.

Trgovino in gostilno v najem.

Radi preselitve na svoje veleposestvo oddam dobro vpeljano trgovino in gostilno z vsemi k tema obrtima spadajočimi prostori v najem.

Natančni podatki o prometu in pogoji so na razpolago pri gosp. **Juliju Mazelle**, trgovcu in veleposestniku, **Gradac na Dolenjskem**.

:: Šolske ::
knjige
:: za vse šole ::

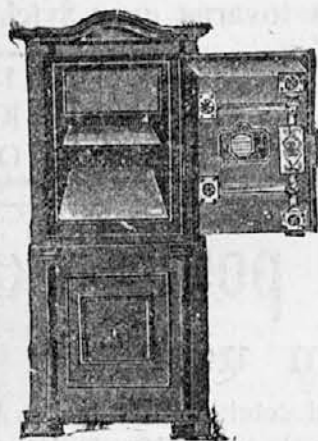
v najnovejših odobrenih izdajah ter vse šolske potrebščine v najboljši kakovosti priporoča po zmerni ceni

L. Schwentner
v Ljubljani, Prešernova ul. št. 3.
Poslopje Mestne hranilnice.

LANDSKRONER & BOCHNER

Ljubljana, Sv. Jakoba nabrežje št. 39.

Preproge, posteljne oprave, zavese, blago za moške in ženske obleke, narejene ob-
eke (konfekcija), perilo za moške in ženske, platneno blago itd. — Proti ugodnemu
plačilu na obroke. Na željo pošljem zastopnikana dom.



Oglejte si največjo zalogo

poljedelskih strojev,

slamareznic, čistilnic, mlatilnic, kosilnic, motorjev,
gepeljnov in stiskalnic za grozdje in sadje, štedil-
nikov, peči, nagrobnih križev, blagajn itd. pri trvdki

FR. STUPICA

v Ljubljani, Marija Terezija cesta 1, poleg Figabirta.
Ravnotam lahko kupite vsak čas po najnižjih cenah
traverze, železniške šine, cement in vse druge po-
trebščine, razno orodje, sesalke za vodo, vino,
gnojnico, vseh vrst tehcnice, uteže in vse druge
:: v železnino spadajoče predmete. ::

Telefon interurban šte. 129.

Valjčni mlin v Domžalah I. BONČAR, LJUBLJANA

Centralna pisarna in skladišče: Vegova ulica št. 6.

Priporoča pšenično moko izvrstne kakovosti
kakor tudi otrobe in druge mlevske izdelke.

Zastopstvo in zaloga v Gorici:
Boštjančič & Gruden, Stolni trg št. 9.

A. Lukič Ljubljana, Pred škofijo 19

priporoča po znano nizkih cenah

obleke za šolsko mladino

najmodernejše površnike in pelerine za
gospode in dečke. Vedno najnovejša
konfekcija za dame in deklice. Strogo
solidna postrežba.

Stopnice, balu-
strade i. t. d.
Najnižje cene!

Kdor zida ali rabi cementne izdelke naj zahteva cene od
tvornice cementnih izdelkov Jos. Cihlár
Ljubljana, Dunajska cesta šte. 67, nasproti topničarske vojašnice.

Cevi, korita
i. t. d.
Najnižje cene!

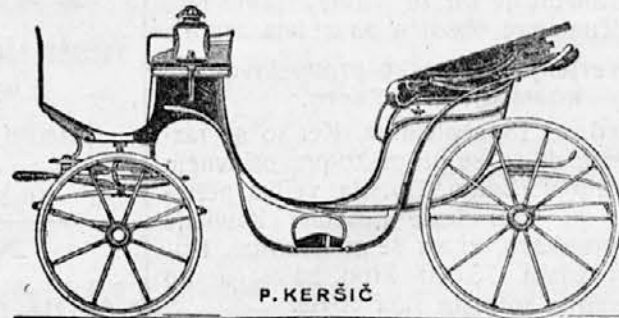
Tovarna vozov

Peter Keršič v Sp. Šiški

priporoča

svojo bogato zalogo različnih vozov.
Sprejemajo se vsa v to stroko spadajoča naročila in
popravila po primerno nizkih cenah.

Sprejema se tudi les v žaganje na parni žagi.



Za točno in solidno delo se jamči.
Že rabljeni vozovi se jem-
ljejo v račun.

Delniška glavica:
K 5,000.000.

301-46

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Stritarjeva ulica šte. 2.

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu in Sarajevu.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih 4½%.

Rezervni fond:
K 450.000.

Avgust Zupančič

krojač, Zaloška cesta št. 10
se priporoča slavnemu občinstvu za izdelo-
vanje vseh v njegovo stroko spadajočih del
po najnižjih cenah.

Odda se dvoje lepih

malih stanovanj

za novembrov termin. Naprodaj imam tudi
že rabljene tovarne vozove, ter popolnoma
novo, napol pokrito kočijo.

Josip Kunstler, kovač, Lepi pot.

V Ljubljani ima največjo izbero izgotovljenih oblek in kon- fekcije za dame in deklice Angleško skladišče oblek

O. Bernatović

v Ljubljani, na Mestnem trgu št. 5
Cene priznано nizke!

Trgovina s knjigami in muzikalijami Kleinmayr & Bamberg

Ljubljana, Kongresni trg št. 2

priporoča

popolno zalogo vseh na tukajšnjih in zu-
nanjih učnih zavodih uvedenih

ŠOLSKIH KNJIG

:: v predpisanih izdajah po najnižjih cenah ::

■ ■ ■

Zaznamki učnih knjig se oddajo gratis.